

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

**АФІКСАЛЬНИЙ СПОСІБ СЛОВОТВОРУ ІМЕННИКІВ В КОРЕЙСЬКІЙ
ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ**

Студентки групи Пкор 22-19
факультету східної і слов'янської філології

денної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.06_ Східні мови та
літератури (переклад включно),

перша – корейська

Коломієць Вікторії Дмитрівни

Науковий керівник:

Тогобицька А.І.

Національна шкала ____

Кількість балів ____

Оцінка ЄКТС ____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ СЛОВОТВОРУ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ	5
1.1 Словотвір в корейській мові	5
1.2 Особливості класифікації корейських двоскладових лінгвістичних термінів сіно-корейського походження	7
Висновки до розділу 1.....	13
РОЗДІЛ 2. Порівняння афіксального творення іменників української та корейської мови.....	15
2.1 Основні способи словотворення в сучасній українській мові.....	15
2.2 Морфемна будова української мови	18
2.3 Морфемна будова корейської мови	20
Висновки до розділу 2.....	28
АНОТАЦІЯ	29
ВИСНОВКИ.....	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	31

ВСТУП

Мова – засіб спілкування, котрий постійно розвивається, збагачується та є найважливішим засобом пізнання та комунікації.

Для кожної ситуації та сфери діяльності існують свої певні правила мови та її норми. Дослідження питання словотворення в корейській мові безсумнівно викликає інтерес і є актуальним, бо словотворення є важливою ланкою мовної системи, що зв'язує лексику з граматиною. З одного боку, воно служить поповненню лексичного складу мови новими словами, створюваними на базі вже існуючих слів, формуванню лексичного значення мотивованого слова, часто також угрупованню слів в лексичні розряди. А оскільки однокореневих (мотивованих) слів в мові переважна більшість, словотвір є важливим ключем до лексики мови в процесі її засвоєння, до розуміння значення нових слів, словотвірна структура слова завжди в тій чи іншій мірі вказує на його лексичне значення.

З іншого боку, словотвірні засоби служать віднесенню однокореневих слів до певних граматичних класів, розрядів. І в словотворенні, і в морфології корейської мови ми маємо справу з морфемами, оскільки і словотворчі, і граматичні (морфологічні) значення слів виражаються найчастіше афіксами.

Морфемний лад корейської мови - його морфеміка - охоплює таким чином морфологію і словотвір.

Словотвором 단어의 형성/구성론 в корейській мові називається розділ мовознавства, що вивчає способи утворення нових слів. Одним з основних способів утворення нових слів в корейській мові є афіксація. В афіксації виділяються суфіксальний (суфіксація), префіксальний (префіксація), суфіксально - префіксальний способи.

Словотвірні суфікси в корейській мові в свою чергу поділяються на: споконвічно-корейські суфікси і сіно-корейські суфікси.

Способи словотворення діляться на незмішані (прості) і змішані. Суфіксація в корейській мові відноситься до незмішаних способів словотворення.

Дещо рідше, ніж афіксація поширене в корейській мові словоскладання. Однак часто складний іменник 복합명사, утворений шляхом словоскладання поєднується з суфіксальним способом словотворення. В цьому випадку спосіб словотворення стає змішаним (тобто в словотворенні беруть участь кілька способів словотворення).

Наприклад, можуть поєднуватися словоскладання і суфіксація.

Розглянуті нами вище способи словотворення в корейській мові називаються морфологічними способами словотворення.

Метою дослідження є дослідження афіксального способу словотвору іменників в корейській мові.

Завдання курсової роботи:

1. Розглянути словотвір в корейській мові.
2. Окреслити морфемну будову корейської мови.
3. Дослідити особливості класифікації корейських двоскладових лінгвістичних термінів сіно-корейського походження.
4. Порівняти особливості афіксального творення в українській та корейській мовах.

Об'єкт дослідження – словотвір в корейській мові.

Предмет дослідження - афіксальний спосіб словотвору іменників в корейській мові.

Практична цінність дослідження полягає в тому, що його результати можуть бути використані в якості ілюстрації до теоретичного матеріалу, підготовці спеціальних курсів з предметів «Лексикологія», підготовці навчальних посібників. Також на основі цієї роботи можна буде вдосконалити знання з даної теми.

Структура роботи. Курсова робота складається зі вступу, трьох розділів основної частини, висновку і списку використаних джерел.

Матеріал для дослідження: наукові праці, дослідження, статті, роботи українських та іноземних мовознавців.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ СЛОВОТВОРУ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ

Як згадувалось вище, словотвором (або ж «단어의 형성/ 구성론») в корейській мові називається розділ мовознавства, що вивчає способи творення нових слів. А афіксація є одним з основних способів утворення нових слів в корейській мові. Тож для кращого розуміння та дослідження теми афіксального способу творення слів, необхідно більш детально розглянути словотвір корейської мови.

«Словотвір, або дериватологія (від лат. Derivatio «відведення води з ріки», а згодом «утворення нових слів від наявного кореня»), займає проміжне місце між лексикологією і граматиною.» (Кочерган, 2001)

1.1 Словотвір в корейській мові

В корейській філології сама менша граматична одиниця, що має певне значення називається 형태소 морфемою. Морфеми в свою ж чергу поділяють на несамостійні (залежні) морфеми 의존형태소 та самостійні 지립형태소, на граматичні та лексичні морфеми. Морфеміка охоплює морфологію і словотвір. Адже у словотворенні, і в морфології дослідники мають справу з морфемами, так як і словотворчі, і граматичні (морфологічні) значення слів виражаються найчастіше афіксами. (노명희, 1998).

«Корейське мотивоване словотворення представлено п'ятьма моделями: 2 суфіксальними, 1 префіксальною, 1 квазісуфіксальною, 1 квазіпрефіксальною. Перша суфіксальна модель слів віддзеркалює словотворення іменників, мотивованих іменниками, та дієслів, мотивованих дієсловами; тим часом друга – іменників, мотивованих дієсловами, прикметниками, зображувальними словами. Префіксальна модель характерна для іменників, мотивованих іменниками, та дієслів, мотивованих дієсловами. Квазісуфіксальна модель слів, утворених за допомогою постпозитивних елементів, властива для похідних слів із категоріально-класифікуючим значенням. Квазіпрефіксальна модель слів, утворених за допомогою препозитивних елементів, що приєднуються до

базової основи слів іншомовного походження, включає похідні слова з категоріально класифікуючим значенням.» (Урядова, 2010.)

Також щодо суфіксу «^ㅇ이», він є продуктивною та активною словотвірною морфемою та, приєднуючись до основи дієслова, творить від дієслівний іменник та прислівник. А суфікс «^원» використовується задля позначення людини, що чимось займається, певною діяльністю.

«Словотворча абстракція відрізняється від абстракції граматичної тим, що застосування засобів та способів словотвору обмежене лексичними значеннями слів та основ. В корейській мові словотворення значною мірою обмежується рамками того чи іншого лексичного шару. Так, наприклад, використання коренів-суфіксів 가, 원, 공, як правило, обмежене лексикою китайського шару, тоді як вживання суфікса ^군 – суто корейською лексикою. Однак, це не суперечить можливості утворення слів змішаного типу». (Урядова, 2018)

Також кожні словотворчі засоби використовуються за певних умов та не з кожних слів можна утворити інші. Розглянемо нижче це детальніше та на прикладах.

«Певні словотворчі засоби використовуються з урахуванням лексичних значень слів та основ. Не з кожних, наприклад, іменників, можна утворити складне слово, не до кожної основи можна додати той чи інший афікс. Так, за допомогою кореня-суфікса ^공 не можна утворити назву професії, якщо вона не зв'язана з фізичною працею. Суфікс ^공 приєднується до іменників та надає значення “майстровий, ремісник”. Неможливо, наприклад, утворити слово 음악 ^공 – “музикант”. Замість нього за допомогою іншого кореня-суфікса утворюється слово 음악가. Таким чином, дуже продуктивний корінь-суфікс 공 обмежується тільки певною сферою застосування – виробничо-технічною лексикою. Наприклад 인쇄공 – “друкувальник, поліграфіст”; 도장공 – “маляр”; 전기공 – “електрик”; 제강공 – “сталевар”; 기능공 – “майстер, кваліфікований робітник”».(Урядова , 2018)

Можливість оперувати поняттям «внутрішньої» валентності дає взаємодія між особливостями слів. Ця взаємодія між формальними та семантичними особливостями слів, яка традиційно розуміється як семантична сполучуваність при сполученні вільно функціонуючих слів, дає можливість оперувати цим поняттям про поєднанні одиниць різних рівнів з метою розкриття внутрішніх лексико-семантичних закономірностей сполучення одиниць внаслідок їх узгодження. (Ковальчук, 2019; 송철의 2001)

1.2 Особливості класифікації корейських двоскладових лінгвістичних термінів сіно-корейського походження

Як відомо, що корейська мова вважається ізольованою та є однією з представниць аглютинативних мов. Тобто це мова, словотвір і граматики якої полягає у системі різноманітних афіксів, котрі приєднуються до основ частин мови і таким чином змінюють їх граматичне, семантичне та стилістичне значення. Отже є важливим розібрати особливості слів сіно-корейського походження та визначити, що розуміється в корейській мові під поняттям «афікс».

Особливістю корейського афіксального словотворення є наявність специфічних афіксів – квазісуфіксів та квазіпрефіксів (—несправжніх афіксів), які не вживаються як самостійні слова, хоча й мають реально-речове значення (Ю. Мазур).

В корейській мові за основу можуть слугувати лише повні морфеми, які мають лексичне значення, такі як 말 / 이름. Відповідно, афіксами прийнято вважати пусті морфеми, в яких основна граматична функція – це уточнювати чи обмежувати значення слова та вказувати на зв'язок між словами у реченні. Кожен з цих подібних афіксів має визначене місцеположення у слові, що означає може класифікуватися як суфікси 접미사 чи префікси 접두사. (김정숙 та ін., 2005)

В свою чергу складні слова розділяються на дві підгрупи. Перша підгрупа – це похідні, а друга - складені слова. Похідними називаються слова, що утворюються способом словотвору. Утворюються через додавання до основи афіксальних морфем (в корейській філології це лише суфіксальний та префіксальний способи). І складені – ті, котрі поєднують у собі дві та більше основи. Найбільш продуктивним способом словотвору у корейській мові є використання морфем сіно-корейського походження (노명희 (1998).

Проте, досліджуючи сіно-корейські морфем та слова з ними, можна побачити, що виникають деякі труднощі в класифікації, що виникають через певні особливості та особливі характеристики цих морфем і вказують, що кожна морфема має виражатися певним відповідним символом (ієрогліфом).

«Проблема, яку ми розглядаємо полягає у труднощах класифікації двоскладових термінів сіно-корейського походження між двома підгрупами складних слів. Особливі характеристики сіно-корейських морфем не дозволяють сформулювати чіткий алгоритм визначення основи та афіксу складного слова у випадку об'єднання менш, ніж трьох морфем у складному слові. Кожна сіно-корейська морфема може бути виражена відповідним ієрогліфом та має лексичне значення: 음 音 (소리 음) – звук, 어 (말씀 어, 語) – мова, 학 (배울 학, 學) – вчення, 운 (운 운, 韻) – звук, рима.» (Шестакова,2021)

«Наявність лексичного значення у загальній теоретичній граматиці корейської мови є характеристикою повних морфем, тому такі лінгвісти, як Нам Кі Шім, Ко Йон Гин класифікують усі сіно-корейські морфем та слова як повні морфем. Іншої думки дотримуються Сонг Чхоль Йй, Но Мйон Хі, які аргументують, що не усі сіно-корейські морфем можна вважати повними, якщо враховувати теорію поділу морфем на незалежні (*free morpheme*) та залежні морфем (*bound morpheme*). Незалежними морфемами називаються ті, які можуть вживатися у реченні незалежно від інших морфем (Bishop, A. , 2009). Залежні, відповідно, повинні поєднуватися з іншими морфемами, щоб утворити слово, яке можна вжити у реченні. Г. Юл поділяє залежні морфем на дериваційні та флективні

морфемі». (Шестакова, 2021). «Так характеристика дериваційних морфем відповідає характеристикам афіксів у аглютинативних мовах. Фромкін, Родман та Хайамс не поділяють залежні морфем на підгрупи, але теж характеризують їх як афікси і наводять приклади залежних морфем у ролі префіксів, суфіксів, інфіксів та конфіксів». (Шестакова, 2021)

«Серед сіно-корейських морфем хоча й усі мають лексичне значення, більшість з них не може вживатися самостійно, тобто за класифікацією західних лінгвістів, відносяться до групи залежних морфем» (Шестакова, 2021)

«Окрім того, деякі із цих сіно-корейських морфем мають обмеження щодо положення у слові – можуть вживатися лише на початку слова або в кінці слова, виявляючи цим чіткий префіксальний/суфіксальний характер морфемі:

Префіксальні морфемі:

대- (大, великий): 대문맥 (макроконтекст), 대문절 (макросегмент);

소- (小, малий): 소구조 (мікроструктура), 소문맥 (мікроконтекст), 소분절 (мікросегмент), 소사 (частка);

부/불- (不, заперечення, не): 불규칙 (неправильний [про дієслова]), 부정사 (інфінітив, невизначена форма дієслова), 불변화 (незмінний);

비- (非, заперечення, не): 비가산 (незліченний [іменник]), 비강세 (безударний), 비문법성 (неграматичність), 비비음 (неназалізований звук);

무- (無, заперечення, не): 무강세 (без наголосу, безтональний), 무동기 (невмотивований);

고- (高, високий): 고모음 (високий голосний), 고설성 (високий), 고음조성 (висхідний звук/тональність);

저- (低, низький): 저모음 (низький голосний), 저포먼트 (низький формант), 저설성 (низький);

Суфіксальні морфеми:

-학 (學, вчення): (한)국어학 (корейська лінгвістика/філологія), 기호학 (семіотика), 발음학 (фонетика), 어법학 (фразеологія), 언어학 (лінгвістика);

-어 (語, мова): 개념어 (концептуалізм), 고유어 (слово власне корейського походження), 공통어 (лінгва франка);

-성 (性, природа, характеристика): 다의성 (полісемія), 단의성 (моносемія), 모호성 (неоднозначність);

-화 (化, процес зміни стану): 간음화 (скорочення), 경구개음화 (палаталізація), 무성화 (оглушення), 비음화 (назалізація)» (Шестакова, 2011)

Відповідно до поданої інформації, автори підсумовують, що подібні морфеми можна віднести до залежних дериваційних морфем. Та, відповідно до цього, можна вважати терміни, утворені цими морфемами, похідними термінами, що є утворені дериваційним способом (한민, 2020).

«Проте такий підхід виправдовує себе тільки у випадку, коли аналізується термін, який складається з трьох та більше складів-морфем. Завдяки морфемному розбору слова за принципом негайної складової (за Блумфілдом), ми можемо визначити основу та афікс у таких словах:

대문맥 → 대- + 문맥, 소구조 → 소- + 구조, 불규칙 → 불- + 규칙, 언어학 → 언어+ -학, 경구개음화 → 경구개음+ -화.» (Шестакова, 2021)

Проте, якщо ми візьмемо морфемний розбір двоскладових слів, то такий метод не дає нам можливості визначити, який саме з складів є афіксальним, якщо аналізується двоскладовий термін. Тож цей метод негайної складової був створений мовознавцями для англійської мови, а отже, цей метод не враховує особливості лексико твірних частин саме корейської мови та сіно-корейських морфем.

Тож розгляньмо це питання далі на конкретних прикладах.

«У прикладах вище вже згадувалось, що сіно-корейська морфема 무 無 має значення «не» (заперечення) і вважається префіксом, отже у слові 무음 (*тиша*) 무 – це префікс, а 음 (音, *звук*) – основа. 음 音 – це справді повна незалежна морфема, тому такий розбір слова можна вважати можливим. Якщо ж взяти слово 무생 (*неживий*), воно буде вже складатися з двох повних залежних морфем, позаяк 생 生 не може вживатися окремо від інших морфем. Та все ж, ми ще можемо стверджувати, що це похідне слово, утворене способом префіксації. А от якщо взяти ряд термінів, утворених повною незалежною морфемою 음 音 (*звук*) – 자음 (*приголосна буква*) та 모음 (*голосна буква*) – аналіз ускладнюється.» (Шестакова, 2021)

До того ж вважається, що може бути запропонований наступний принцип аналізу двоскладових термінів. Якщо сіно-корейська морфема у трьох та більше складових словах виконувала функції афікса, то двоскладові слова аналізуємо за аналогією. Тож виходить, що «무성» буде вважатись похідним терміном з префіксом 무 無, а 언어 言語 ми будемо вважати похідним терміном утвореним способом суфіксації. Проте є і недоліки подібного принципу. Наприклад, недоліком такого підходу є те, що більша частина сіно-корейських морфем не має закріпленого положення у слові. А через це залишається лише варіант їхньої класифікації як складених слів. Зважаючи на невелику кількість залежних морфем, що мають закріплену позицію у слові, доречним є розглядання усіх двоскладових лексем як тих, що утворені способом складання для уникнення різнобічних трактувань, при цьому зазначаючи особливий характер творення (винесення їх в окрему підгрупу). (국가법령정보센터: 국어기본법 시행령. URL: <http://law.go.kr/lInfoP.do?lsiSeq=128050#0000>).

В *자음* (字音) та *모음* (母音) морфемі першого складу *자* та *모* є залежними. Та ці морфемі не мають визначеного суфіксального або ж префіксального характеру. Проте так як у слові вони приєднуються до повної морфемі *음* і надають цій морфемі уточнюючого значення (приголосний чи голосний), то буде доволі логічною думка, що *자* та *모* є префіксами, а слова, утворені ними відповідно є похідними.

« Однак яким чином ми тоді зможемо класифікувати слово *자모* 字母 . Очевидно, що після цього прикладу ми уже не можемо стверджувати, що *자* та *모* являються префіксами. Відповідно, стверджувати, що слова *자음*, *모음* та *자모* утворені способом деривації та являються похідними ми теж не можемо. Згідно класифікації способів творення складних слів у корейській мові, єдиним варіантом, характеристика якого дозволяє нам класифікувати ці терміни, залишається *складені слова* (합성어), утворені способом складання.» (Шестакова, 2020)

Також, двоскладові терміни, котрі утворені синонімічними морфемами, можна винести в окрему групу.

Наприклад: «*언어* мова (言 – мова, 語 – мова), *성음* вокальний звук, *голос* (聲 – звук, 音 – звук) – ідентичні за значенням морфемі теж ускладнюють розуміння того, яка з двох морфем була приєднана, тобто яку з них можна вважати афіксом.» (Шестакова 2021) Подібної проблеми не виникає у випадку з трьохскладовими словами і більше.

Вищенаведені приклади вказують на труднощі аналізу двоскладових лексем сіно-корейського походження.

«Конкретно для лінгвістичних термінів найбільш продуктивними словотворчими одиницями виявились такі афікси:

어 (語, мова), 음 (音, звук), 사 (詞, мова/письмо), 문 (文, речення/письмо), 성 (聲, звук), 성 (性, природа, характеристика), 법 (法, закон/спосіб), 동 (句, рух) . I 구 (句, речення, фраза). Вони можуть приєднуватись як до інших для утворення нового терміна, так і до уже наявного терміна, а також до основ чисто корейського або іноземного походження». («Морфологічний спосіб творення лінгвістичних термінів корейської мови» Шестакова, 2020)

ВИСНОВОК ДО РОЗДІЛУ 1

Словотвором у корейській мові називається розділ мовознавства, що вивчає способи утворення нових слів. Одним з основних способів, що вивчає способи утворення нових слів в корейській мові є афіксація. В афіксації виділяються суфіксальний (суфіксація), префіксальний (префіксація), суфіксально-префіксальний способи. За допомогою суфіксації в корейському словотвірі можуть утворюватися всі частини мови.

Словотвірні суфікси в корейській мові в свою чергу поділяються на: споконвічно-Корейські суфікси і сіно-Корейські.

Способи словотворення діляться на незмішані (прості) і змішані. Суфіксація в корейській мові відноситься до незмішаних способів словотворення.

Дещо рідше, ніж афіксація, поширене в корейській мові словоскладання. Однак часто складний іменник *복합명사*, утворений шляхом словоскладання поєднується з суфіксальним способом словотворення. В цьому випадку словотворчий спосіб стає змішаним.

Суфікси в корейській мові з точки зору активності та продуктивності поділяються на: активні та неактивні, продуктивні та не продуктивні.

При вживанні деяких суфіксів, основа дієслова в певних випадках може змінюватися, і також може змінюватися значення утвореного віддієслівного іменника, тобто значення новоствореного віддієслівного іменника «віддаляється» від значення дієслова.

РОЗДІЛ 2. ПОРІВНЯННЯ АФІКСАЛЬНОГО ТВОРЕННЯ ІМЕННИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ТА КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ.

Для дослідження та розуміння теми афіксального творення слів в корейській мові важливо також дослідити цю тему в своїй рідній мові. Також детальніше дослідження дозволить краще орієнтуватись в цьому питанні і робити певні порівняння та дослідження.

2.1 Основні способи словотворення в сучасній українській мові.

Способів словотворення в українській мові є декілька. Тож нижче ми розглянемо які є способи і яку роль вони відіграють в творенні нових слів.

1. Префіксальний спосіб словотворення

Префіксальний спосіб — це спосіб творення слів за допомогою словотворчих префіксів. (Городенська, 2000)

Такий спосіб творення слів найчастіше використовують для творення дієслів. А для утворення прикметників, іменників і прислівників він використовується рідше.

«Словотворчі префікси надають похідним словам нових значень або додаткових відтінків. На відміну від суфіксів, які тісно пов'язуються з твірною основою, оформлюючи граматично її і все слово в цілому, префікс взаємодіє з наявним уже в мові граматично оформленим словом певної частини мови.» (Карман, 2011).

Наприклад:

потужність- надпотужність;

вид – підвид;

вірус – антивірус;

писати – підписати, записати, дописати;

глядач – наглядач;

доля – недоля;

звичайний – надзвичайний;

бігти – пробігти, підбігти;

мова – прामова;

ліс – праліс;

будова – добудова;

бесіда – співбесіда;

змога – незмога.

Префіксальний спосіб словотворення в похідних від займенників, займенниках та прислівниках використовується для творення слів з заперечним і неозначним значенням. (Заболотний, 2020)

Також є афіксоїди у позиції префікса, що називаються префіксоїдами.

2. Суфіксальний спосіб словотвору

«Суфіксальний спосіб виявляється найпродуктивнішим у сучасній українській літературній мові при творенні іменників. Іменникові деривати утворюються за допомогою суфіксації здебільшого від дієслівних, прикметникових та іменникових основ». (Азарова, 2002)

Це спосіб творення слів за допомогою суфіксів.

Наприклад:

Золото – золотий;

Три – тричі;

Вітер – вітерець;

Гарний – гарно, гарненький;

Молодість- молодий;

Два – двічі;

Милий – миленький;

Осінь – осінній.

«Суфіксальний спосіб творення слів у системі афіксального словотвору відіграє найактивнішу роль. Адже суфіксам є притаманним чималий «спектр» значень. Наприклад від конкретних до широко абстрактних значень, наділяючи терміни, до складу яких вони входять, єдиною значиною і виконуючи семантичну функцію». (Клименко, 2000)

Стосовно походження суфікси поділяють на питоми українські та запозичені. Суфіксальний спосіб є одним з найактивніших словотвірних моделей при творенні термінів.

3. Безафіксний

Безафіксним способом словотворення називають словотвір, який відбувається за допомогою нульової морфеми. На основі цього словотвору утворюються іменники від прикметників і дієслів. Наприклад: «ранній – рань, далекий – даль, бігати – біг (швидкий), ходити – хід, виходити – вихід» (Шкуратяна, 2000; ст. 215).

Такий словотвір здійснюється без додавання до твірної основи суфікса або ж префікса.

Розрізняють наступні два типи слів, що утворені нуль-суфіксальним (безафіксним) способом:

1. Похідні, утворені від прикметників і дієприкметників (деад'єктиви);
2. похідні, утворені від дієслів (девербативи).

4. Префіксально-суфіксальний

«Префіксально-суфіксальний спосіб – спосіб творення слів шляхом одночасного приєднання до твірної основи словотворчих префіксів і суфіксів.» (<http://www.linguist.univ.kiev.ua/WINS/pidruchn/stv/stv1.htm#r33>)

Цей спосіб словотворення широко використовується під час творення іменників, дієслів, прикметників та прислівників. Унаслідок суфіксально-префіксального творення слів можуть з'являтися похідні слова. А саме вони можуть з'являтися в межах того ж розряду слів, до якого належить твірна основа. Проте найчастіше твірна основа «переводиться» в інший розряд слів.

«Суфіксально-префіксальний спосіб більшою мірою наближений до суфіксації, ніж до префіксації, оскільки префікси залишаються нейтральними до парадигматичного оформлення слова, в той час як суфікси тісно пов'язані з твірною основою флексією, зумовлюють граматичне оформлення похідного слова.» (<http://www.linguist.univ.kiev.ua/WINS/pidruchn/stv/stv1.htm#r33>)

Наприклад:

Стіна – простінок;

Долина – видолинок;

Ліс – перелісок;

Пам'ять – безпам'ятство;

Хвіст – прихвостень;

Ліс – залісся;

Яр – виярок;

Нога – підніжка;

Боятись – побоювання;

Тиша – затишок.

Також префіксально-суфіксальне творення іменників має два різновиди:

- 1) власне префіксально-суфіксальні утворення, що відбувається на базі граматичних слів (видолинок)
- 2) Префіксально-суфіксальні утворення на базі прийменниково-іменникових сполук, тобто на базі фонетичних слів.

Обидва різновиди називаються конфіскальними утвореннями.

5. Складання слів та основ (основоскладання)

Складання слів та основ – це такий спосіб творення слів, при якому два і більше основ поєднуються в одне слово. Тобто цей спосіб відбувається шляхом поєднання твірних основ кожного зі слів, що входять до базової сполуки — підрядної чи сурядної. Наприклад: кислий та солодкий = кисло-солодкий, хмари чесати - хмарочос, синій та жовтий = синьо-жовтий, два боки-двобічний, важкоатлетичний та інші. (<http://um.iolya.com.ua/page18.html>)

Суть цього способу словотвору (складання слів або основ) полягає в утворенні нового слова за допомогою поєднання основ двох або більше існуючих.

Наприклад: слово «землекоп» утворене від іменника «земля» та дієслова «копати»; слово «добродій» походить від поєднання іменника «добро» і дієслова «діяти».

Також за характером словотвірних засобів основоскладання розрізняють на чисте, складно-суфіксальне і складно-суфіксально-префіксальне.

«Словотворчим афіксом у таких випадках виступає інтерфікс – морфема, яка сполучає твірні основи. Ця морфема сполучає твірні основи. спосіб творення може супроводжуватися суфіксацією.» (<http://um.iolya.com.ua/page18.html>)

Наприклад:

Птахоферма;

Багатоповерховий;

Листоноша;

Кароокий;

Босоногий;
 Всюди ходити – всюдихід;
 Відео та карта – відеокарта;
 Будівельний матеріал – будматеріал;
 Стара віра – старовірство;
 Кіно та зал – кінозал.

6. Складання скорочених основ

Одним із різновидів складних слів є складноскорочені слова або ж аббревіатури.

Складноскорочені слова творяться на основі словосполучення іменника та прикметника, які виступають позначенням закладів, установ, організацій, а також нових хімічних сполук та термінів: райліспромгосп, профспілка, УТН (українські телевізійні новини), лавсан (Лабораторія високотемпературних сплавів Академії наук). Виняток становить слово ГПО, утворене на основі сполучення дієприкметника з іменником (готовий до праці й оборони). (С.О Караман, О.В.Караман, М.Я.Плющ,2011).

Складноскорочені слова входять у лексичний склад мови на рівних правах з іншими словами. Проте звуковий та буквенний типи завжди передбачають розшифрування через мотивувальне словосполучення. У складноскорочених іменниках буквеного типу рід визначається за головним словом в словосполученні:

МВС — середнього роду (Міністерство Внутрішніх справ), ТСН – Телевізійна служба нови.

Щодо інших складноскорочених слів, то в їхньому випадку рід визначається за закінченням чоловічого роду, так як закінчуються вони на приголосний.

Приклади:

МАН – мала академія наук;
 НАВС – національна академія внутрішніх справ;
 ДЕК – державна екзаменаційна комісія;
 Пірокатехол.

7. Зрощення слів

Зрощення - стійке сполучення слів, що виступає в мові як єдиний неподільний на складові частини вислів.

Похідні слова можуть з'являтися внаслідок поступового зрощення синтаксичного словосполучення в одне слово. Такий спосіб словотвору називають лексико-синтаксичним. Так, унаслідок зрощення складених числівників утворилися числівники одинадцять, сімдесят, двісті, обидва. Прислівники горілиць, утридорога, чимдуж — приклади зрощень кількох слів словосполучень. (За М. Плющ)

8. Перехід однієї частини мови в іншу

Морфолого-синтаксичне словотворення — цей спосіб творення слів відбувається унаслідок переходу слів або словоформ з однієї частини мови до іншої. (Грищенко та ін., 2002)

«Перехід слова з однієї частини мови до іншої, супроводжуваний перетворенням відповідних парадигматичних характеристик, називається конверсією (від лат. *Conversio* — перетворення, зміна)» (Плющ, 2005)

Слово, через цей спосіб творення, набуває нового частиномовного або ж категорійного значення, відбуваються зміни в граматичних категоріях та типова синтаксична функція стає іншою.

2.2 Морфемна будова української мови.

Морфемна будова слова – це єдність розташованих у закономірній логічній послідовності взаємопов'язаних значущих частин слова (морфем). (<https://ridnamova.kiev.ua/html/4.1.html>)

« Слово складається з морфем — найменших неподільних значущих частин.» (Українська мова 10 клас, 2018)

Як відомо, морфеми є найменшою частиною слова, що мають певне значення.

В свою чергу морфеми поділяють на дві основні категорії: кореневі (корені, або основи), та афіксальні (афікси) або ще службові.

До службових належать: префікс, суфікс, закінчення (афікс), постфікс.

Службові морфеми — поділяють на словотворчі та формотворчі. Оскільки такі морфеми служать для творення нових слів та форм слова. (Українська мова 10 клас, 2018)

В свою чергу афіксальні морфеми поділяються на : префіксальні та постфіксальні.

«Афікс, також Формант (лат. Affixus — прикріплений, причеплений) — частина слова, що вносить зміну у значення кореня. Словотворчі афікси утворюють нові слова, словозмінні — виражають відношення слова до інших слів».
(Бажан, 1974-1985)

Афікси також поділяють за виконуваною роллю:

1. словотворчі, вони використовуються для творення слів. Наприклад: «ніч» - «нічний», «ріг» - «рогач», «моральний» - «аморальний»;
2. Формотворчі. Ці афікси використовуються для творення форм слів різної частини мовної належності, наприклад: «будівля» - «будівлею», «сидіти» - «відсидіти»;
3. словоформотворчі, які виконують одночасно функцію словотворчу й формотворчу, змінюючи лексичне і граматичне значення основи.
(Нелюба, 2015).

Типи афіксальних морфем:

1. за місцем у слові.

- Префіксальні морфемі. Префікс (від лат. Prae – попереду та fixus – прикріплений) – морфема, що стоїть перед коренем.
- Постфіксальні морфемі (від лат. Post – після та fixus – прикріплений) – афікси, що стоять після кореня.

До постфіксів належать:

Суфікс – морфема, що знаходиться відразу після кореня.

Флексія (закінчення) – це афікс, який має кінцеву позицію у змінюваному слові. Це системне творення різних форм того самого слова відповідно до його синтаксичних пов'язань з ін. словами в реченні й словосполученні без зміни його лексичного значення за допомогою. Також флексію називають словозаміною.

Постфікс – афікс, який знаходиться в абсолютному кінці слова. Постфікс словотворчу та граматичну роль. До постфіксів зараховують окремі частки: будь-, небудь-, казна-, хтозна- та ін.

«Інтерфікс (від лат. Inter – між та fixus – прикріплений) – афікс, що стоїть між двома (кількома) основами у складних словах – композитах». (Плющ, 2005)

2. за функціями у слові:

- Словотворчі (деривативні) афікси (суфікси, префікси, постфікси). Слугують для уточнення речового (лексичного) значення кореневої морфеми. Суфікси утворюють нові слова або модифікують значення кореневої морфеми. Додаються до частини слова – кореня (основи) твірного слова. Можуть виражати значення збірності, абстрактності, міри вияву ознаки та інші. Здатні змінювати частиномовний статус слова.

Префікси утворюють нові слова, додаються не до основи, до цілого слова. Не здатні змінювати частиномовний статус похідного слова. Виражають часові, просторові, кількісні ознаки.

«Конфікс (від лат. *Confixus* — прикріплений), або цїркумфікс (від лат. *Circum* — навколо; буквально — прикріплений колом, навколо), — афіксальна морфема (інакше кажучи, афікс), яка складається з двох компонентів (біморфема) – префікса і суфікса». (Карпенко, 2009)

Через те, що конфікси мають неподільне значення, складаються з двох частин, які розташовані перед коренем та відповідно після нього. Конфікс від інших морфем відрізняється своєю перерваною формою.

Конфікс є особливою морфемою, що її виокремлюють на підставі специфічної словотвірної функції. Він бере участь у суфіксально- префіксальному процесі словотворення (коли до твірної основи одночасно приєднується префіксально-суфіксальний формант). Постфікси - творять нові слова (дієслова, займенники, прислівники). У дієсловах постфікс надає зворотного або пасивного значення. Постфікси, які походять від часток, мають значення неозначеності об'єкта, обставинної характеристики дії чи стану та тому подібне.

«Інтерфікс (від лат. *Inter* — між, *fixus* — прикріплений) — афіксальна морфема (інакше кажучи, афікс), що розташована між коренями (основами) в складному слові» (Карпенко, 2009) Інтерфікси не утворюють нові слова, а служать для зв'язку двох або ж декількох коренів у складному слові.

Афіксоїди. Є початковими (префіксоїди) або кінцевими (суфіксоїди) елементами складних слів (метео–станція, багато–разовий, фото–елемент, одно–думець, рибо–лов). Колись були самостійними словами, внаслідок десемантизації (втрати первинного значення) набули функції морфем.

- Формотворчі або ж граматичні морфеми. Утворюють не нові слова, а граматичні форми слів. Є покажчиками граматичного значення слова. (<https://ridnamova.kiev.ua/html/4.1.html>)

Наприклад:

Суфікси – робити, рівніший, писавв.

Префікси – зробити, найкращий.

- Словозмінні – ці морфеми виражають значення роду, числа, відмінка та особи.

Наприклад:

Флексія – рука, руки, руці.

Нульовий афікс – зелен,степ, перехід. (<https://ridnamova.kiev.ua/html/4.1.html>)

2.3 Морфемна будова корейської мови

Корейська мова є аглютинативною мовою, що означає, що слова складаються зі значущих частин, які називаються морфемами.

Шляхом суфіксації в корейській мові утворюються як прості, так і складні (складові) віддієслівні іменники.

«Аглютинативні мови – (від лат. Gluten «клей», agglutino «приклеюю») – мови, в яких граматичні значення виражаються особливими афіксами – приклейками» (Кочерган М, 2001).

Також Кочерган писав, що «Афікси-приклейки позначають час, особу, число, спосіб, відмінок та інші граматичні значення. Кожен із афіксів-приклеюєк має тільки одне суворо визначене значення. Приклейки суто механічно приєднуються (приклеюються) до слова-основи. Таким чином, слово стає багатоморфемним, але межі між окремими морфемами зберігаються чіткими, що не допускає фонетичних змін на стику морфем (2001).

Нижче наведені приклади утворень:

- 1) «простих віддієслівних іменників за допомогою суфіксації, шляхом приєднання до основи простого дієслова суфікса ‘-ㅌ’ (наприклад: при приєднанні до основи дескриптивного дієслова ‘높다’ «високий» суфікса ‘-ㅌ’ утворюється іменник ‘.ㅌ’»висота»)).» (Ковальчук, 2019).
- 2) «складових (складних) віддієслівних іменників за допомогою змішаного типу словотворення, шляхом додавання з подальшою суфіксацією, наприклад: ‘쇠붙이’ «шматок заліза» шляхом додавання основ іменників ‘쇠’»залізо» і дієслова ‘прилип’/ «прив’язуватись» /«прилипати» з подальшим приєднанням суфікса ‘- ㅌ’» (Ковальчук, 2019).

벌다(дієслово 동사) + 이(суфікс 접미사) = 벌이 заробіток (іменник 명사)

다듬다 + 이 = 다듬이 пригладжування

높다 + 이 = 높이 висота

쇠+ 붙다 + 이 = 쇠붙이 шматок заліза,/метал

살림+ 살다 + 이 = 살림살이 господарність

Віддієслівний іменник також утворює словотвірний суфікс «**음/ㅁ**», що в корейській мові є активною і продуктивною морфемою. Приєднуючись до основи дієслова він власне утворює віддієслівний іменник. До основи дієслова з остаточним складом на приголосну букву приєднується суфікс ‘-음’ (наприклад, при приєднанні суфікса до основи такого дієслова на ‘ㄷ’, ‘걷다’ «крокувати, йти пішки» утворюється віддієслівний іменник ‘걸음’ «крок»), з кінцевим складом на голосну літеру відповідно додається «**ㅁ**» (наприклад, при приєднанні суфікса до основи дієслова ‘만들다’ «виробляти» утворюється віддієслівний іменник ‘만듦’ «виготовлення, готування»). (Ковальчук, 2019)

Розглянемо інші приклади утворення віддієслівних іменників :

걷다 (дієслово 동사) + 음(суфікс 접미사) = 걸음 крок(іменник 명사)

믿다 + 음 = 믿음 віра

울다 + 음 = 울음 плач

알다 + ㅁ = 앎 знання

만들다 + ㅁ = 만듦 виготовлення, готування

Також важливо відзначити, що в корейській мові дослідниками окремо розглядається модель утворення віддієслівних іменників за допомогою приєднання суфіксів ‘-이’ і ‘-음’, при якому значення і форма основи вихідного слова і новоствореного від нього іменника різняться.

Нижче розглянемо це на прикладах:

굽+돌다(동사) низ + обертати + 이(접미사) = 굽도리 плінтус (명사)

목+돌다 шия + обертати + 이 = 목거리 намісто

달다 приєднувати + 이 = 다리 міст

걸다 повісити + 음 = 거름 крок

Стосовно суфікса «0|», то від під час приєднання до основи простого, що складається з однієї основи (як 달다 «приєднувати, прикріплювати»), так і складеного дієслова (굽돌다 «обклеювати нижню частину стіни в корейському будинку»), творить віддієслівний іменник (Yule G. 2006).

Також при під'єднанні цього ж суфіксу до основи простого дієслова 달다 «приєднувати, прикріплювати» утворюється простий віддієслівний іменник 다리 «міст/нога».

Щодо дієслова 굽돌다, що означає обклеювати нижню частину стіни в корейському будинку, і яке утворилось шляхом приєднання до основи іменника '굽' основи дієслова '돌다' «обертатись (навколо)» відноситься до неправильних дієслів. Тож відповідно при приєднанні до основи утворилося складне неправильне дієслово. Далі ж тому що кінцевий склад закінчується на приголосну букву словотворчого суфікса «0|» утворюється наступний іменник – 굽도리 «плінтус» (нижня частина стін кімнати).

До іншої групи основ простих і складових дієслів з кінцевим складом на приголосну букву приєднується суфікс '- 음' (наприклад, при приєднанні до основи дієслова на '웃다' «сміятись» словотворчого суфікса ' 음', утворився іменник «сміх»). (Bishop A, 2009).

Крім вище розглянутих прикладів функціонування словотвірних суфіксів '-0|i' - 음', необхідно відзначити ще одну їх характерну особливість -приєднуючись до основ слів на кінцеву приголосну, суфікси '-0|i' - 음', які починаються на голосну, здатні утворювати інші частини мови, при цьому, змінюючи основи цих слів.

Вживання суфіксів '-아리/ - 어리' і '- 암/-엄' залежить від питання, який голосний, світлий або темний присутній в останньому складі основи дієслова. Якщо в останньому складі основи дієслова присутній світлий голосний, то в даному випадку використовуються словотворчі суфікси '-아리' і '-암', якщо ж в останньому складі основи дієслова присутня темна голосна, то вживаються словотворчі суфікси '-.'і '-엄'. (Fromkin V, Rodman R, & Hyams N, 2003).

До вельми активних і продуктивних словотвірних суфіксів в корейській мові відносяться суфікси: '- 님' зі значенням поваги, '- 들' зі значенням множинності, '- 쯘' зі значенням часового простору і маси "близько, приблизно", '- 경'і '- 여' зі значенням числового простору, при позначенні дати або часу "більше, понад", '- 썩' у значенні "розподілення" кількості, '- 짜리' у значенні "за" при розподілі ціни, '- 어치' у значенні "за" при рахунку кількості грошей, '- 끼리' у значенні "лише між" при розподілі групи осіб, які приєднуючись до імен утворюють іменники і при цьому дають їм вищеназвані додаткові значення. (Рижков, 2007)

Словотворчі суфікси в корейській мові відносяться до несамостійних лексичних морфем. Отже, словотворчі суфікси не можуть вживатися самостійно і тільки лише беруть участь в утворенні лексем (слів).

У корейській мові існує також багато слів, які складаються з двох або більше коренів, які зберігають свої значення.

Приклади слів:

울다 – 울음 плач;

기쁘다 – 기쁨 радість;

몸싸다 – 몸싸움 бійка;

법정싸다 – 법정싸움 судово тяганина;

싸우다 – 싸움 боротьба, бійка;

죽다 – 죽음 смерть;

느끼다 – 느낌 почуття;

선반공 – токар;

정비공 – механік, технік;

제화공 – швець, сапожник;

듣다 – 듣기 – слухати, аудіювання;

아프다 – 아픔 біль.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2

В цьому розділі ми розглянули основні способи творення слів української мови, а також морфемну будову української та корейської мов.

Ми розширеніше вивчили поняття «морфемна будова слова» та дослідили афікс. За якою роллю їх виділяють та те, що є такі типи афіксальних морфем як префіксальні та постфіксальні, а також поділ за місцем у слові та функціями. Також розглянули їх на прикладах.

Щодо будови слів корейської мови, що належить до аглютинативних мов. Вагомими є суфікси «*이*» та «*음/ㅁ*». А також до вельми активних і продуктивних словотвірних суфіксів в корейській мові відносяться суфікси: ‘-*님*’ зі значенням поваги, ‘-*들*’ зі значенням множинності, ‘-*쯤*’ зі значенням часового простору і маси «близько, приблизно», ‘-*경*’ і ‘-*여*’ зі значенням числового простору, при позначенні дати або часу «більше, понад», ‘-*씩*’ у значенні «розподілення» кількості, ‘-*짜리*’ у значенні «за» при розподілі ціни, ‘-*어치*’ у значенні «за» при рахунку кількості грошей, ‘-*끼리*’ у значенні «лише між» при розподілі групи осіб, які приєднуючись до імен утворюють іменники і при цьому дають їм вищеназвані додаткові значення. (Рижков, 2007)

В корейській мові афіксальне словотворення є мотивованим. Для словотворення іменників та дієслів властива суфіксальна модель слів однієї з частин мови, мотивованих іншою. Іменники можуть мотивуватись дієсловами. *웃다- 웃음/ 듣다 – 듣기 / 미술가- 미술*. В українській наприклад, слово золотий- золото та ий, антивірус- вірус та анти (іменник мотивований іменниками).

Словотворчі суфікси в корейській мові відносяться до несамостійних лексичних морфем. Отже, словотворчі суфікси не можуть вживатися самостійно і тільки лише беруть участь в утворенні лексем (слів)

АНОТАЦІЯ

언어는 지속적으로 발전하고 풍부해지는 의사소통의 수단이며 인지와 의사소통의 가장 중요한 수단이다.

각 언어 상황과 분야는 특정 언어 규칙과 규범이 있다. 단어 형성은 어휘와 문법을 연결하는 언어 시스템의 중요한 연결 고리이기 때문에 한국어의 단어 형성 문제에 대한 연구는 의심할 여지 없이 재미있고 중요하다. 언어를 배우할 때 단어 형성 과정, 단어 구조, 파생단어 생성 과정을 이해하는 것이 필요하다. 한국어에 단어의 형성은 새로운 말의 형성 방법을 연구하는 언어학의 한 분야라고 한다. 한국어에서 새로운 단어를 형성하는 주요 방법 중 하나는 접사이다.

연구의 실질적인 가치는 그 결과가 «언어학» 주제에 대한 특별한 과정 준비 및 교구 준비로 사용될 수 있다. 또한 이 연구를 바탕으로 이 주제에 대한 지식을 향상시킬 수 있을 것이다.

ВИСНОВКИ

Для кожної ситуації та сфери діяльності існують свої певні правила мови та її норми. Дослідження питання словотворення в корейській мові безсумнівно викликає інтерес і є актуальним, бо словотворення є важливою ланкою мовної системи, що зв'язує лексику з граматику.

В цій роботі ми дослідили, що таке словотвір. Ми розглянули основні способи словотворення та морфеми також і в сучасній українській мові.

В корейській мові це розділ мовознавства, що вивчає способи творення нових слів. Де афіксація є одним з основних способів утворення нових слів в корейській мові. В словотворенні, і в морфології корейської мови ми маємо справу з морфемами, оскільки і словотворчі, і граматичні (морфологічні) значення слів виражаються найчастіше афіксами. Дізнались, що словотвірні суфікси в корейській мові в свою чергу поділяються на: споконвічно-корейські суфікси і сіно-корейські. Отже, морфемна будова корейської мови складається зі значущих частин, які можуть бути суфіксами, префіксами, інфіксами та постфіксами. А Для корейського афіксального словотворення характерна омонімія, антонімія та синонімія афіксів.

Отже, ми розширеніше вивчили поняття «морфемна будова слова» та дослідили афіксальний спосіб словотвору. За якою роллю їх виділяють та те, що є такі типи афіксальних морфем.

Я вважаю, що дане дослідження може бути корисним для кращого розуміння даної теми та її вивчення.

СПИСОК ПОСИЛАНЬ

- Азарова, Н. (2002). *Способи морфологічного словотвору в українській військовій термінології*. Вісник Запорізького державного університету, (2).
- Бажан, М. П. *Українська радянська енциклопедія* :, (2).
- Ворон, А. (2018). *Підручник Українська мова 10 клас*. Освіта.
- Городенська, К. Г. (2000). *Префіксальне словотворення*. Державна наукова установа Енциклопедичне видавництво.
- Грищенко, А., Мацько, Л., & Плющ, М. (2002). (А. Грищенко, ; 3-тє вид.). Вища школа.
- Заболотний, В., & Заболотний, О. (2020). *Українська мова підручник для 6 класів*. Генеза
- Караман, О., Караман, С., & Плющ, М. (2011). *Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів* (С. Караман, Ред.). Літера ЛТД.
- Карпенко, Ю. (2009). *Вступ до мовознавства* (2-ге вид.). Академія.
- Клименко, Н. (2000). *Основи морфеміки сучасної української мови*. Ін-т змісту і методів навчання, Київський університет ім. Тараса Шевченка,.
- Ковальчук, Ю. (2019). *Словотвір корейської мови: навчальний посібник*. Дмитра Бураго.
- Кочерган, М. (2001). *Вступ до мовознавства*. Академія.
- Плющ, М. Я. (2005). *Граматика української мови*. Вища школа.
- Рижков, А. (2007). *Юридична термінологія корейської мови: структура та семантика*. (Дис. канд.наук)
- Урядова, В. (2010). *Типологія афіксальних засобів словотворення в різносистемних мовах*.
- Урядова, В. (2018). *Характер семантичної сполучуваності словотвірних афіксів у корейській, російській та англійській мовах*. Наукові записки Національного університету «Острозька академія», 2(1(69)), 200–202.
- Шестакова, О. (2020). *Морфологічний спосіб творення лінгвістичних термінів корейської мови*.
- Шкурятяна, Н., & Шевчук, С. (2000). *Сучасна українська літературна мова*. Літера.
- Bishop A. (2009). *Vocabulary Instruction for Academic Success*. California: Shell Education.

Fromkin V., Rodman R., & Hyams N. (2003). *An introduction to language*. Boston: Thomson/Heinle.

Yule G. (2006). *The Study of Language* (3rd edition). England: Cambridge University Press.

노명희. (1998). *현대국어 한자어의 단어구조 연구*. 서울대 박사학위논문.

송철의. (2001). *어휘 자료 처리를 위한 파생접사 연구*. 국립국어연구원.

최형용. (2011). *전문 용어의 형태론 - 지침으로서의 전문 용어 형성 원칙을 중심으로*. 한중인문학연구.

한민. (2020). *한·중 신어 조어법 대조 연구* (석사논문). 조선대학교 대학원.

김정숙, 박동호, 이병규, 이해영, 정회정, 최정순 & 허용. (2005). 커뮤니케이션북스.

국어기본법 시행령. 국가법령정보센터. Відновлено 3

<http://law.go.kr/lInfoP.do?lsiSeq=128050#0000>

Морфемна будова слова. Відновлено з <https://ridnamova.kiev.ua/html/4.1.html>

Нелюба, А. *Афікс(частина слова)*. Велика українська енциклопедія.

<https://vue.gov.ua>

Словотвір як розділ мовознавства. Відновлено 3

<http://www.linguist.univ.kiev.ua/WINS/pidruchn/stv/stv1.htm#r33>

Словотворення. Відновлено з <http://um.iolya.com.ua/page18.html>